

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ The Development of a Model for Developing Teachers in Curriculum Transformation to Learning

วิชัย วงษ์ใหญ่*

Wichai Wongyai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้สำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูและนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นครู 23 คน และนักเรียน 67 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดำเนินการพัฒนารูปแบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การยกร่างรูปแบบ การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น และการทดลองใช้นำร่อง 3) การทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และ 4) การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 แบบประเมินความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 และแบบวัดความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) สารของรูปแบบ 4) ขั้นตอนและกิจกรรมของรูปแบบ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ ก) การศึกษาสาระสำคัญ (Study) ข) การปฏิบัติการ (Action) ค) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสพการณ์ (Sharing) และ ง) การถอดบทเรียน (After Action Review) 5) สื่อที่ใช้ในรูปแบบ และ 6) การวัดและประเมินผลของรูปแบบ

ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ พบว่า ครูที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ สูงกว่าครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ครูที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้สูงกว่าครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนที่ได้เรียนกับครูที่อยู่ในกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการด้านการเรียนรู้อย่างมีความสุขสูงกว่าผู้เรียนที่ได้เรียนกับครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาครู / การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้

* รองศาสตราจารย์ ดร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Abstract

This research aimed to develop a model for developing teachers in curriculum transformation to learning for basic education. The samples were teachers and elementary students in Suphanburi province in the 2nd semester of the academic year 2011. There were 90 consisting of 23 teachers and 67 students. They were selected by multi-stage sampling. The model was developed in to a 4-step process: 1) a study of baseline data, 2) drafting the model, basic quality checks and a tryout, 3) implementation of the model and 4) an evaluation of the effectiveness of the model. The instruments used in this research included; 1) a test of knowledge about curriculum transformation to learning with the reliability at 0.86, 2) an evaluation form about ability of curriculum transformation in to learning with the reliability at 0.96 and 3) a measurement form about students, happiness in learning with the reliability at 0.85.

The model for developing basic education teachers in curriculum transformation to learning consisted of 6 elements: 1) the principles of the model: 2) the purposes of the model, 3) the contents of the model: 4) the procedures and activities of the model which were comprised of 4 steps: a) Study of the materials (Study), b) Action (Action), c) Sharing their learning experience (Sharing) and d) Lesson learnt (After Action Review): 5) media of the model and 6) measurement and evaluation of the model.

The results of the implementation at the model for developing basic education teachers in curriculum transformation to learning revealed that teachers in the experimental group had an average improvement score of the test of knowledge about curriculum transformation into learning more than teachers in the control group by statistically significant at the .01 level. In addition, the experimental group's average score on the evaluation form was significantly higher than the average score of the control group at the .01 level. Finally, the students who had studied with the teachers in the experimental group had an average score improved the happiness in learning more than students who are studying with teachers in the control group by statistically significant at the .01 level. The results indicated that the model for developing the basic education teachers in curriculum transformation to learning was an effective model.

Keyword: Model for Developing Teachers / Curriculum Transformation to Learning

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 27 ระบุว่า ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทยความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง ตลอดจนชุมชนและสังคมที่มีความหลากหลาย และดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งมีปัจจัยสำคัญคือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้เป็นกระบวนการวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย สาระ กระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลที่กำหนดไว้ในเอกสารหลักสูตรอย่างถูกต้องและเป็นระบบแล้วนำไปดำเนินการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนอย่างสอดคล้องกับต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน พร้อมทั้งมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2555; Marsh and Willis, 2003: 232; Oliva, 2009: 231; Wile and Bondi, 2011: 112 - 115) โดยที่การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้เป็นขั้นตอนสำคัญที่ทำให้เอกสารหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่แท้จริง นั่นคือการจัดการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่

กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรเป็นการทำให้หลักสูตรเป็นความจริงเกิดขึ้นในชั้นเรียน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2555; Armstrong, 2003: 249, Marsh and Willis, 2003: 232, Oliva, 2009: 231, Wile and Bondi, 2011: 112 - 115) การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาหลักสูตรระดับชาติ 2) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นระบบขั้นตอนที่เชื่อมโยงกันตลอดแนวดังนั้น การพัฒนาคุณภาพครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้จึงเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของครูภายใต้กระบวนการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน ประกอบ ด้วย 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 4) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ 5) การจัดการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ครั้งนี้ผู้วิจัยได้น้อมนำหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้เป็นหลักการพัฒนารูปแบบในทุกองค์ประกอบ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และการถอดประสบการณ์การพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของผู้วิจัย พบว่ามีปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาครู 4 ประการได้แก่ 1) การเสริมพลัง (Empowerment) เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลมีความเคารพตนเอง ตลอดจนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองจนสามารถพัฒนาศักยภาพ

ของตน (Lashley, 2001: 2-10) 2) การเป็นที่เลี้ยง และการสอนงาน (mentoring & coaching) เป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากร โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีศักยภาพสูงขึ้น (ไอบารา เฮอร์มีเนีย แพลและเรียบเรียงโดย กนกวรรณ รามเดชะ, 2550: 16; อภรณ์ ภูวพิณพันธุ์, 2550 : 20; Portner, 2003: 7-8) 3) การใช้สุนทรียสนทนา (dialogue) เป็นการสนทนาบนพื้นฐานของการเปิดใจกว้างด้วยการรับฟังความคิด การให้คุณค่าต่อสิ่งที่บุคคลอื่นพูดทั้งความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนประสบการณ์ส่วนบุคคลเพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (มนต์ชัย พิณจิตรสมุทร, 2553: 2) 4) การชื่นชมและเห็นคุณค่าในตัวเอง (Appreciation) เป็นการเห็นคุณค่าหรือการยกย่องชมเชยความสำเร็จบุคคลอื่นจนทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจในตนเองซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ครูและนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 50,910 คน แบ่งเป็นครู 2,616 คน และนักเรียน 48,294 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ครูและนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นครู 23 คน และนักเรียน 67 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาจากตัวแปรย่อย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ 2) ความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ และ 3) การเรียนรู้อย่างมีความสุขของผู้เรียน

ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย

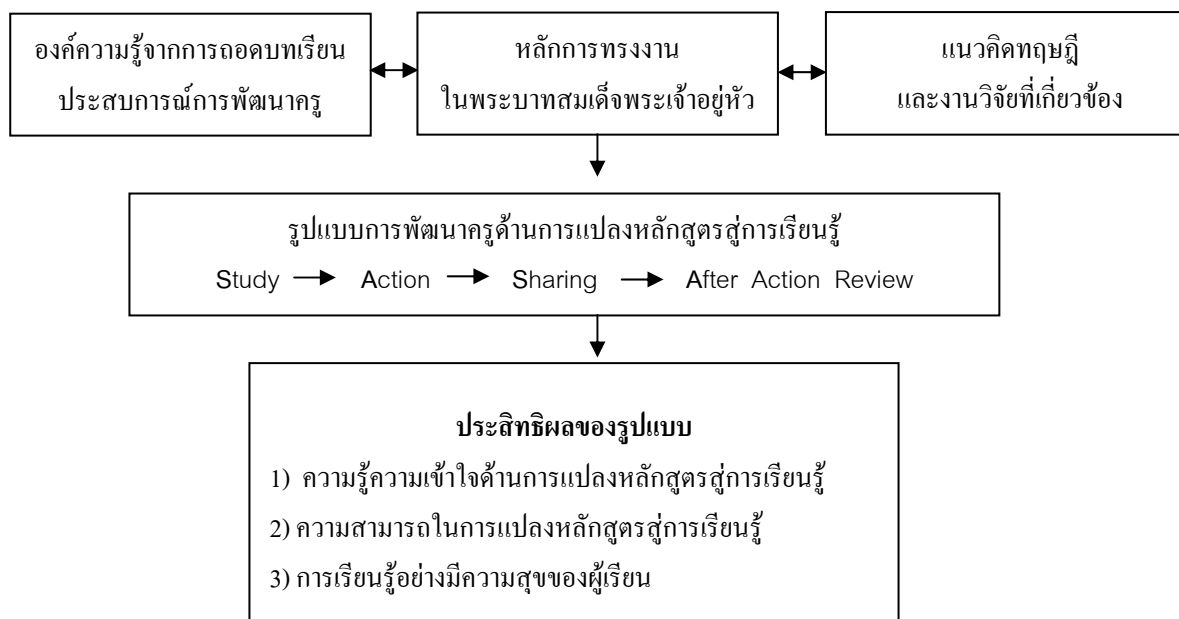
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

กรอบความคิดของการวิจัย

จากการศึกษาหลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2555; Armstrong, 2003; Marsh and Willis, 2003; Oliva, 2009; Wile and Bondi, 2011 รวมทั้งทฤษฎีการเรียนรู้การสอนสำหรับผู้ใหญ่ของ โนลส์ (Knowles) ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike) ตลอดจนปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้จากผลการวิจัยของ Fullan, 1982; ราชันย์ บุญธิมา, 2542 และสาระสำคัญของปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ทั้ง 4 ปัจจัย และองค์ความรู้จากการถอดบทเรียนประสบการณ์ การพัฒนาคู่มือการแปลง

หลักสูตรสู่การเรียนรู้ ทำให้สังเคราะห์เป็นรูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ขึ้น ซึ่งมีตัวแปรบ่งชี้ประสิทธิผลของรูปแบบ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของครู

2) ความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของครู และ 3) การเรียนรู้อย่างมีความสุขของผู้เรียนสามารถเขียนแผนภาพกรอบความคิดของการวิจัยได้ดังนี้

แผนภาพ กรอบความคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้จัดระบบการดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 การยกร่างรูปแบบการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและทดลองนำร่อง ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มเป้าหมาย และระยะที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ดำเนินการศึกษาข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการพัฒนาแบบการพัฒนาครู ด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นฐานข้อมูลสำหรับการยกร่างรูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้ถอดบทเรียนจากประสบการณ์ และการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการยกร่างรูปแบบการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและทดลองใช้นำร่อง

ตาราง 1 การถอดบทเรียนการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้

ลำดับที่	กลุ่มเป้าหมาย	ช่วงเวลา	องค์ความรู้จากการถอดบทเรียน
1	คณะครู โรงเรียนพระหฤทัยคอนเือง	26 ธ.ค. 51	1. หลักการพัฒนาครูด้านการแปลง หลักสูตรสู่การเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการประสบ ความสำเร็จ มี 4 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาที่สอดคล้องกับ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตการทำงาน ของครู 2) การใช้กระบวนการเรียนรู้จาก การลงมือปฏิบัติจริง 3) การพัฒนาที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของครู 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการถอดบทเรียน
2	คณะครู โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	5 มี.ค. 52	
3	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก	9 – 10 มี.ค. 52	
4	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ระยอง	11 – 13 มี.ค. 52	
5	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำปาง	14 – 15 มี.ค. 52	
6	คณะครู โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา	16 , 19 มี.ค. 52	
7	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ชนบุรี	17 – 18 มี.ค. 52	
8	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ อุบลราชธานี	20 – 21 มี.ค. 52	
9	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา	27 – 28 มี.ค. 52	
10	คณะครู โรงเรียนม่งฟอร์ตวิทยาลัย	30 มี.ค. – 1 เม.ย. 52	
11	คณะครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร	28 เม.ย. 52	
12	คณะครู โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	21 พ.ค. 52	2. กระบวนการพัฒนาครูด้านการแปลง หลักสูตรสู่การเรียนรู้ ควรมีขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) การศึกษาหลักสูตรระดับชาติ / หลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ที่ครบถ้วนทุกองค์ประกอบ แล้วนำไปดำเนินการจัดการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้ ใบงานการพัฒนาหลักสูตรที่จัดทำ ขึ้นอย่างเป็นระบบ 3) การนำประสบการณ์ที่ได้รับ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4) การถอดบทเรียนจากสิ่งที่ครู ได้เรียนรู้จากการกระทำของตนเอง
13	คณะครู โรงเรียนในสังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดชุมพร	26 ธ.ค. 52	
14	คณะครู โรงเรียนอรุณวิทยา จ.ประจวบคีรีขันธ์	18 – 19 มี.ค. 53	
15	คณะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่	2 – 3 ส.ค. 53	
16	คณะครู ในเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี เขต 2	9 ส.ค. 53	
17	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ระยอง	11 – 13 มี.ค. 52	
18	คณะครู โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำปาง	14 – 15 มี.ค. 52	
19	คณะครู โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา	16 , 19 มี.ค. 52	

ลำดับที่	กลุ่มเป้าหมาย	ช่วงเวลา	องค์ความรู้จากการถอดบทเรียน
20	คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี	17 -18 มี.ค.52	และสิ่งที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ
21	คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ อุบลราชธานี	20 – 21 มี.ค.52	เพื่อนครู
22	คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา	27 – 28 มี.ค.52	3. ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาครูให้เกิด
23	คณะครูโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	30 มี.ค. – 1 เม.ย.52	การเรียนรู้และสามารถแปลงหลักสูตร ไปสู่การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
24	คณะครูโรงเรียนศรีสวัสดิ์พิทยาคม จ.กาญจนบุรี	17 – 18 ม.ค.54	และมีความสุข ประกอบด้วย 1) การเสริมสร้าง (empowerment) 2) การเป็นพี่เลี้ยงและการสอนงาน (mentoring & coaching) 3) การใช้สุนทรียสนทนา (dialogue) 4) การชื่นชมและเห็นคุณค่า (appreciation)

ระยะที่ 2 การยกร่างรูปแบบการตรวจสอบ คุณภาพเบื้องต้นและทดลองใช้นำร่อง

ดำเนินการยกร่างรูปแบบการพัฒนาครู
ด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่สอดคล้อง
กับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
รวมทั้งการถอดบทเรียนจากประสบการณ์การ
พัฒนาครูในโรงเรียนด้านการแปลงหลักสูตร
สู่การเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้นำร่องดังนี้

1) การยกร่างรูปแบบ

1.1) เอกสารประกอบการศึกษา
เรื่องการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ในกระบวน
ทัศน์ใหม่ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ประการ
ได้แก่ 1) สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) หลักสูตร
สถานศึกษา 3) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ 4) การ
จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวัด

และประเมินผลตามสภาพจริง มีผลการประเมิน
ระดับความสอดคล้องของรูปแบบความเหมาะสม
ของรูปแบบโดยภาพรวมมีความสอดคล้อง และ
ความเป็นไปได้ในการ นำไปปฏิบัติอยู่ในระดับ
มากที่สุด

1.2) แบบประเมินประสิทธิผลของ
รูปแบบ แบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1.2.1) แบบทดสอบความรู้
ความเข้าใจด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้
มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าเที่ยงตรง ระหว่าง 0.80 -
1.00 มีค่าความยาก ระหว่าง 0.67 - 0.78 และมี
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

1.2.2) แบบประเมินความ
สามารถแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มีลักษณะ
เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

1.2.3) แบบวัดการเรียนรู้ของผู้เรียน มีความสุขของผู้เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรง ระหว่าง 0.80-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85

2) การทดลองใช้นำร่อง

ดำเนินการทดลองนำร่องใช้รูปแบบกับครูโรงเรียนวัดม่วงเจริญผล จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน โดยมีผู้เรียน จำนวน 23 คน ในระหว่างวันที่ 30 สิงหาคม 2554 ถึงวันที่ 7 กันยายน 2554 ตามขั้นตอนและกิจกรรมของรูปแบบ โดยใช้แบบแผนการทดลอง One group pretest – posttest design โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ และการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้รูปแบบ จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบให้มีคุณภาพพร้อมสำหรับนำไปใช้ในขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการทดลอง พบว่าครูมีความรู้และความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้สูงขึ้น และผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ในระดับมาก

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มตัวอย่าง

การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้กับครูที่เป็น

กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบแผนการทดลอง Control Group Pretest - Posttest Design ประกอบด้วย โรงเรียนกลุ่มทดลองมีครู 12 คน ผู้เรียน 37 คน และโรงเรียนกลุ่มควบคุม มีครู 11 คน ผู้เรียน 30 คน ในระหว่าง วันที่ 12 ธันวาคม 2554 ถึงวันที่ 26 ธันวาคม 2554

ระยะที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

จากการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ประสิทธิผล 3 ข้อ ได้แก่ 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของครูกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการด้านความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของครูกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนกับครูกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1) ผลการทดลองใช้รูปแบบ

ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยโรงเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งมีครู 12 คน ผู้เรียน 37 คน และโรงเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งมีครู 11 คน ผู้เรียน 30 คน ผลการทดลองใช้รูปแบบปรากฏดังตาราง

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ของครูกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนกับครูที่อยู่ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประเด็นการวิเคราะห์	แหล่งข้อมูล	ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล				ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย		
		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		คะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t - test	df	P - Value
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	กลุ่มทดลอง (N = 12)	14.08	2.15	25.92	1.93	8.40	21	0.00
	กลุ่มควบคุม (N = 11)	15.45	2.02	18.55	3.08			
2. ความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 150 คะแนน)	กลุ่มทดลอง (N = 12)	81.67	2.84	120.67	1.61	24.09	21	0.00
	กลุ่มควบคุม (N = 11)	81.64	2.98	86.91	3.45			
3. การเรียนรู้มีความสุขของผู้เรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	กลุ่มทดลอง (N = 37)	77.81	4.80	86.83	4.05	11.31	65	0.00
	กลุ่มควบคุม (N = 30)	79.10	4.20	80.03	4.51			

จากตาราง 2 พบว่า ภายหลังจากทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ พบว่า ครูที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้สูงกว่าครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ครูที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความรู้ความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้สูงกว่าครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนที่ได้เรียนกับครูที่อยู่ในกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการด้านการเรียนรู้อย่างมีความสุขสูงกว่าผู้เรียน ที่ได้เรียนกับครูที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ประการ เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ แสดงว่ารูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. หลักการของรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มีหลักการสำคัญคือ 1) การพัฒนาที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตการทำงานของครู 2) การใช้กระบวนการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง 3) การพัฒนาที่มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของ

ครูรายบุคคล และ 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการถอดบทเรียน

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ 2) เพื่อให้ครูสามารถแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

3. สารของรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่สำคัญและจำเป็นสำหรับครูในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) สารสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) หลักสูตรสถานศึกษา 3) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ 4) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

4. ขั้นตอนและกิจกรรมของรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาคู่มือการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มีกิจกรรมการพัฒนาคู่มือ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสาระสำคัญ (Study) 2) การปฏิบัติการ (Action) 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ (Sharing) และ 4) การถอดบทเรียน (After Action Review) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษรตัวแรกของแต่ละขั้นมากำหนดชื่อของรูปแบบดังนี้ SASA โดยรายละเอียดแต่ละขั้นตอนและกิจกรรมมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Study เป็นการศึกษาสารสำคัญ (main concept) ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง จากการบรรยายประกอบสื่อ Power Point เรื่อง การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 Action เป็นการปฏิบัติการประกอบด้วยวิเคราะห์หลักสูตรระดับชาติซึ่งในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในบริบทของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดสาระสำคัญ (main concept) กระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูแต่ละคนมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำสาระสำคัญ กระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มาเขียนเรียบเรียงเป็นคำอธิบายสาระการเรียนรู้ เมื่อได้คำอธิบายสาระการเรียนรู้แล้ว ครูดำเนินการวางแผนหน่วยการเรียนรู้อย่างชัดเจนเป็นระบบ แล้วนำไปจัดทำหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ จากนั้นนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในบริบทตามสภาพจริงพร้อมทั้งวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 3 Sharing เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ที่ครูได้รับการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอน Study และ Action กับเพื่อนครูหรือผู้บริหาร ด้วยวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตการปฏิบัติงานของครู ซึ่งอาจจะเป็นครูหรือผู้บริหารในโรงเรียนเดียวกันหรือต่างโรงเรียนกันก็ได้

ขั้นตอนที่ 4 After Action Review เป็นการถอดบทเรียนที่ครูได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอน Study, Action และ Sharing และนำสิ่งที่ตนถอดบทเรียนได้นั้นไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5. สื่อที่ใช้ในรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ใช้สื่อชนิด PowerPoint ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) หลักสูตรสถานศึกษา 3) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ 4) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งใช้สำหรับการประกอบการบรรยายในขั้นตอน Study

6. การวัดและประเมินผลของรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ใช้วิธีการวัดและประเมินผลตามหลักการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง คือ การใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลายการใช้ผู้ประเมินหลายฝ่าย และการประเมินหลายช่วงระยะเวลาของการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการประเมินผลที่เกิดขึ้นกับครูที่ผ่านการใช้รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้านความสุขในการเรียนรู้

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ทำให้ได้

รูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 Study ขั้นตอนที่ 2 Action ขั้นตอนที่ 3 Sharing ขั้นตอนที่ 4 After Action Review ซึ่งผลการวิจัยสามารถอภิปรายในประเด็นที่สำคัญดังนี้ ผล การวิจัยที่พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ สาระของรูปแบบ ขั้นตอนและกิจกรรมของรูปแบบ สื่อที่ใช้ในรูปแบบ และการวัดและประเมินผลของรูปแบบ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทุกองค์ประกอบ สืบเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้านการใช้มุมมองแบบองค์รวม (holistic) กล่าวคือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีวิธีคิดอย่างองค์รวม ทรงมองสิ่งต่างๆ อย่างเป็นระบบครบวงจร มองทุกสิ่งเป็นพลวัตที่ทุกมิติเชื่อมต่อกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551) ซึ่งในกระบวนการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้นำมุมมองแบบองค์รวม บนพื้นฐานองค์ความรู้จากการถอดบทเรียนประสบการณ์การพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาของผู้วิจัย มาวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ ประกอบกับการใช้ผลการวิจัยของกฤติยา วงศ์ก้อม (2547) ที่ได้ทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาครูด้านการประเมินการเรียนรู้ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ผลการ

วิจัยพบว่ารูปแบบการพัฒนาครูมี 3 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้แก่ 1) การวางแผนพัฒนาครู ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 5 กิจกรรม คือ การสำรวจสภาพก่อนการพัฒนา การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาการกำหนดวิธีการฝึกอบรม การกำหนดหลักสูตรฝึกอบรมการกำหนดแผนการให้คำปรึกษาและการอำนวยความสะดวก 2) การปฏิบัติการพัฒนาครู ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 กิจกรรม คือ การฝึกอบรมแนวคิดและขั้นตอนการประเมินการเรียนรู้ การให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ 3) ผลการประเมินการพัฒนาครู ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 3 กิจกรรมคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลการประมวลผลการสรุปผลการประเมิน ตลอดจนผลการวิจัยของวาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2547) ได้ทำวิจัยรูปแบบการพัฒนาครูในการจัดทำสาระหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการพัฒนาครูประกอบด้วย กิจกรรม 3 ช่วงเวลา ได้แก่ 1) การอบรมครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โรงเรียนละ 3 วัน เพื่อจัดทำสาระของหลักสูตร 2) การนิเทศติดตามผลตามหลักกัลยาณมิตรและการประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู 3) การประชุมสัมมนาสรุปผลและการประเมินเจตคติของครู ด้วยเหตุนี้จึงทำให้รูปแบบการพัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ มี 6 องค์ประกอบดังกล่าว

สำหรับขั้นตอนและกิจกรรมของรูปแบบผลการวิจัยที่พบว่า ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสาระสำคัญ (Study) 2) การปฏิบัติการ (Action) 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ (Sharing) และ

4) การถอดบทเรียน (After Action Review) โดย
 ใช้การเสริมพลัง การใช้บทบาทที่เลี้ยงและการ
 สอนงาน การใช้สุนทรียสนทนา และการชื่นชม
 และเห็นคุณค่าเป็นปัจจัยสนับสนุน การดำเนินการ
 กิจกรรมในแต่ละขั้นตอน สืบเนื่องมา จากการที่
 ผู้วิจัยได้ประยุกต์หลักการทรงงานของ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้านการศึกษา
 ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ระเบิดจากข้างในทำ
 ตามลำดับขั้น ภูมิสังคม มีส่วนร่วม ฟังตนเอง
 เสริมกิจพอเพียง การทำงานอย่างมีความสุข
 และความเพียร (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551) นอกจากนี้
 ยังเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประยุกต์ใช้แนวคิด
 ทฤษฎีทฤษฎีการเรียนรู้การสอนสำหรับผู้ใหญ่
 ของโนลส์ (Knowles, 1998: 64 - 68) การประยุกต์
 ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg and
 others, 1959: 113-115) เกี่ยวกับการกระตุ้น
 แรงจูงใจภายใน การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเชื่อมโยง
 ของธอร์นไค (Knowles, 1998: 24-25) เกี่ยวกับการ
 เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมมาสู่ความรู้
 และประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับจากรูปแบบ และ
 การสะท้อนผลกับครู รวมทั้งการประยุกต์ใช้
 การเสริมพลัง การประยุกต์ใช้การเป็นพี่เลี้ยง
 และการสอนงาน การประยุกต์ใช้สุนทรีย
 สนทนา การประยุกต์ใช้แนวคิดการชื่นชมและ
 เห็นคุณค่า จึงทำให้รูปแบบการพัฒนาครูด้าน
 การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
 ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอนได้แก่
 1) การศึกษาสาระสำคัญ (Study) 2) การปฏิบัติการ
 (Action) 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์
 (Sharing) และ 4) การถอดบทเรียน (After
 Action Review) โดยใช้การเสริมพลัง การใช้
 บทบาทที่เลี้ยงและการสอนงาน การใช้สุนทรีย

สนทนา การชื่นชมและเห็นคุณค่า เป็นปัจจัย
 สนับสนุนการดำเนินการกิจกรรมดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาและ
 ทำความเข้าใจกับรูปแบบการพัฒนาครูด้าน
 การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นแล้ว
 ปรับประยุกต์ใช้สำหรับการพัฒนาครูให้เหมาะสม
 กับแต่ละบริบทของสถานศึกษา

2. ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ส่งเสริมและ
 สนับสนุนครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้
 เช่น ศิษยานุศิษย์ สามารถนำรูปแบบการพัฒนาครู
 ด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้ไปปรับ
 ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูในสถานศึกษาที่อยู่
 ในความรับผิดชอบโดยปรับประยุกต์ใช้ให้
 เหมาะสมกับแต่ละบริบทของพื้นที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยรูปแบบการพัฒนา
 ความรู้ความสามารถของครูที่มีความเฉพาะ
 เจาะจงในแต่ละด้าน เช่น ด้านการจัดทำหลักสูตร
 สถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการ
 วัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถ
 นำมาใช้พัฒนาครูที่มีความต้องการแตกต่างกัน

2. ควรมีการวิจัยขยายผลรูปแบบการ
 พัฒนาครูด้านการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนรู้
 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปสู่ครูที่อยู่ในสถานศึกษา
 เอกชนซึ่งมีวัฒนธรรมองค์กรแตกต่างกัน ซึ่ง
 อาจทำให้ได้รูปแบบที่มีลักษณะเด่นแตกต่าง
 จากรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤติยา วงศ์ก้อม. (2547). **รูปแบบการพัฒนาครูด้านการประเมินการเรียนรู้ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนต์ชัย พินิจจิตรสมุทร. (2553). **Dialogue: สุนทรียสนทนาฉบับนักปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: จงเจริญเทพารักษ์การพิมพ์.
- ราชันย์ บุญธิดา. (2542). **ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2547). **รูปแบบการพัฒนาครูในการจัดทำสาระหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. (พลศึกษา). กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วังษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2555). **จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา : กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2551). **เรียนรู้หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อาภรณ์ ภูวัญพันธ์. (2550). **สอนงานอย่างไร...ให้ได้นาน (Coaching)**. กรุงเทพมหานคร: เอชอาร์เซ็นเตอร์.
- ไอบารา เซอร์มีเนีย แพลและเรียบเรียงโดย กนกวรรณ งามเดชะ. (2550). **การสอนงาน ปรึกษาและดูแล : Coaching and Mentoring**. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- Armstrong, David G. (2003). **Curriculum Today**. New Jersey: Merrill Prentice Hall.
- Fullan, M.G. (1982). **The Meaning of Educational Change**. New York: Teachers College Press.
- Herzberg, F. , Bernard, M. and Barbara B. (1959). **The Motivation to Work**. 2nd. New York : John Wiley and Sons, Inc.
- Knowles, S. Malcolm and other. (1998). **The Adult Learning: The Definitive Classic in Adult Education and Human Resource Development**. 5th. Houston: Gulf Publishing.
- Lashley, Conrad. (2001). **Empowerment HR Strategies for Service Excellence**. Oxford ; Boston: Butterworth – Heinemann.
- Marsh, Colin J. and Willis, George. (2003). **Curriculum Alternative Approaches, Ongoing Issues**. 3rd ed. New Jersey: Merrill Prentice Hall.

Oliva, Peter F. (2009). **Developing the Curriculum**. 7th ed. Boston: Allyn and Bacon.

Portner, Hal. (2003). **Mentoring New Teachers : updated edition**. California: Thousand Oaks.

Wiles, John W. and Bondi, C. Joseph. (2011). **Curriculum Development a Guide to practice**. 8th ed. Boston: Pearson.